

اخبار

۳ میلیارد خسارت جنگ فقط به اثر تاریخی ایران

معاون میراث فرهنگی استان آذربایجان شرقی میزان خسارات وارد شده به موزه سنجش (خانه سلماسی) در تبریز و گنبد کبود مراغه در جنگ آمریکا و اسرائیل علیه ایران را تشریح کرد.

به گزارش ایسنا، در پی حملات نظامی اخیر آمریکا و اسرائیل به ایران، دامنه خسارات به حوزه میراث فرهنگی نیز کشیده شد و شماری از آثار تاریخی کشور آسیب دیدند.
آمارهای اولیه حاکی از آن است که ۱۴۹ اثر در ۲۰ استان دچار صدمه شده‌اند و مجموع خسارات وارده‌شده رقمی در حدود ۷٫۵ همت برآورد می‌شود؛ موضوعی که بیانگر گستردگی تهدیدها علیه میراث تاریخی ایران است.
در این میان، استان آذربایجان شرقی نیز بی‌تأثیر نمانده و موزه سنجش (خانه سلماسی) در تبریز و گنبد کبود مراغه از جمله بناهایی هستند که آسیب دیده‌اند.

وحید نواداد، معاون میراث فرهنگی استان آذربایجان شرقی درباره میزان خسارت وارده‌شده به این دو بنا، به ایسنا گفت: آثار آسیب‌دیده در حال سنجش و بررسی هستند. در خصوص آسیبی که به گنبد کبود وارد شده، باید توضیح داد که در همان روزهای ابتدایی، هم‌زمان با نوزدهم اسفند ۱۴۰۴ و در جریان حملات هوایی رژیم صهیونیستی و آمریکا به شهرهای مراغه و تبریز در اثر بمباران، دو بنا ی تاریخی دچار آسیب‌های جزئی شدند.

او افزود، یکی از این بناها، خانه تاریخی سلماسی (موزه سنجش) در تبریز است که به بخش‌های مختلف آن آسیب‌هایی وارد شد. علاوه‌بر این، آرسی بسیار ارزشمند این خانه که از شاخه‌های مهم و هویتی بنا به‌شمار می‌رود، نیز دچار خسارت شد. در مورد گنبد کبود مراغه نیز بخشی از تزئینات این بنای ارزشمند آسیب دید، به‌طوری‌که قسمت‌هایی از تزئینات از بدنه جدا شده و به زمین ریخته است.

نواداد گفت: در همان روزهای ابتدایی، اداره‌کل میراث فرهنگی استان آذربایجان شرقی اقدام به تهیه گزارش اولیه و انجام مستندسازی کرد. در گام نخست، برای تعیین نحوه مداخله و مرمت این بناها، مطالعات تخصصی توسط مشاوران ذی‌صلاح متشکل از کارشناسان علمی و دانشگاهی آغاز شده است.

او ادامه داد: در خصوص خانه سلماسی، این مطالعات به‌صورت کاملاً علمی و پژوهشی و با بهره‌گیری از روش‌های نوین استحکام‌بخشی در حال انجام است. در این فرایند، بنا مدل‌سازی می‌شود تا بر اساس آن، شیوه دقیق مرمت و تقویت سازه تعیین شود. در مورد گنبد کبود مراغه نیز مطالعات مرتبط با حفاظت و مرمت تزئینات آغاز شده و در حال پیگیری است. پس از تکمیل این مطالعات، نتایج در شورای فنی اداره‌کل میراث فرهنگی استان بررسی خواهد شد و در صورت تصویب، با تأمین اعتبارات لازم، عملیات مرمت آغاز می‌شود.

معاون میراث فرهنگی آذربایجان شرقی درباره میزان خسارت وارد شده به این بناها، گفت: بر اساس بازدید میدانی اولیه، میزان خسارت وارده‌شده به این دو بنا در مجموع حدود سه میلیارد تومان برآورد شده است. البته این رقم اولیه است و پس از تکمیل مطالعات و مشخص شدن دقیق نحوه مداخله، برآورد نهایی نیز اعلام خواهد شد.

فرید کشکولی در گذشت

فرید کشکولی بازیگر سینما، تلویزیون و تئاتر، نویسنده، کارگردان و خواننده درگذشت.

به گزارش ایرنا، زنده‌یاد فرید کشکولی در فیلم‌های «درمیان ابرها» به کارگردانی روح‌الله حجازی و «برواز خاموش» عبدالحسن برزیده بازی کرده است.

فرید کشکولی در آثاری همچون «سرزمین خورشید»، «دل‌کل»، «سفر مرگ» به عنوان بازیگر و دستیار کارگردان دانش‌دشته است.
آیین خاکسپاری او فردا شنبه ساعت ۱۰ سالن عروچیان بهشت زهرا برگزار می‌شود.

او همچنین در نمایش‌هایی چون «فاصله‌های تاریک ستاره‌ها»، «سفر به جنون»، «تپانچه و سکوت»، «خیال روی ریل جنگ»، «اگر یکی از شب‌ها، تهران، مسافر(ی)» و نمایش تعزیه «امیر کبیر» ایفای نقش کرده است.

معلم، آن قهرمان بی‌ادعا و تأثیرگذار، همیشه پیش از کلاس درس در زندگی ما حضور داشته است. گاهی در سکوت یک نگاه، گاهی در فداکاری یک جمله و گاهی هم روی پرده سینما جان می‌گیرد.

به گزارش برنا؛ در تاریکی سالن، پیش از آنکه نور پروژکتور روشن شود، بارها صدای گچ روی تخته، زنگ تفریح شاد یا یغض یک معلم دلسوز از دل فیلمنامه به گوش می‌رسد.

سینمای ایران در طول سال‌ها، معلم را نه فقط به عنوان یک شغل بلکه به عنوان یک رسالت انسانی به تصویر کشیده؛ انسانی که در برابر چهل، فقر، تعصب و سخت‌های ایستاده و همچنان امید، دانش و انسانیت را تکثیر می‌کند.

به مناسبت ۱۲ اردیبهشت، روز معلم موروی داریم بر برخی از ماندگارترین و تأثیرگذارترین نقش آفرینی‌ها و داستان‌هایی که معلم را در تاریخ سینمای ایران جاودانه کرده‌اند.

پرنده کوچک خوشبختی/ کارگردان: پوران درخشنده
هما روستا در نقش معلمی ظاهر می‌شود که وارد مدرسه‌ای برای دانش‌آموزان ناشنوا می‌شود. او با دختری گوشه‌گیر و خشن روبروست و تلاش می‌کند با عشق، صبوری و فداکاری، به دل او راه یابد. فیلم، نگاهی انسانی و روانشناختی به ارتباط معلم و دانش‌آموز دارد.

شنا در زمستان/ کارگردان: محمد کاسبی

مجید مجیدی نقش معلمی جوان را بازی می‌کند که با فقر و بی‌پولی دست‌وپنجه نرم می‌کند. با وجود همه دشواری‌ها، شرافت و حس مسئولیت او نسبت به آموزش و دانش‌آموزان، فیلم را به یکی از آثار درخشان درباره معلمان تبدیل کرده است.

دبیرستان/ کارگردان: اکبر صادقی

یکی دیگر از آثاری که در راستای معلم در سینمای ایران تصویر شد، فیلم سینمایی «دبیرستان» به کارگردانی اکبر صادقی بود. در این فیلم بیژن امکانیان نقش معلمی را با نام علی ناصری ایفا می‌کرد که یک معلم جوان زیست‌شناسی در یک دبیرستان پسرانه بیژن

بود. امکانیان در این فیلم که خودش زمانی گرفتار اعتیاد بوده و حالا پای تخته‌سیاه به جبهه آموزش می‌دهد، دلش نمی‌خواهد دانش‌آموزانش گرفتار و آلوده مواد مخدر شوند و شرایط سخت آن را تجربه کنند.

بهترین فیلم‌هایی که معلم را جاودانه کردند

از تخته‌سیاه تا پرده سینما

به مناسبت روز معلم نگاهی دوباره به برخی از ماندگارترین تصویرهای معلم در سینمای ایران داریم؛ قهرمانانی که نه فقط در کلاس بلکه بر پرده نقره‌ای نیز درس زندگی می‌دهند.

در سال ۱۳۹۶ تولید شد و خودش نیز در آن نقش ناظم ابتدایی در سال‌های دفاع مقدس ایفا می‌کرد. بسیاری از سکانس‌های این فیلم در یک مدرسه می‌گذرد که روایتگر وضعیت مدرسه‌ها و تحصیل در آن دوران است.

ورود آقایان ممنوع/ کارگردان: رامبد جوان

رضا علطاران در نقش معلمی وارد مدرسه‌ای دخترانه با قوانین سخت‌گیرانه می‌شود. ابتدا مورد مخالفت مدیر مدرسه قرار می‌گیرد، اما کم‌کم با روش‌های خاصش، فضای مدرسه را تغییر می‌دهد. فیلم با نگاهی طنز، سنت آموزشی سخت‌گیرانه را نقد می‌کند و معلم را نیرویی برای تغییر نشان می‌دهد.

حوض نقاشی/ کارگردان: مزایار میری

فرشته صدرعرفایی در نقش معلمی ظاهر می‌شود که با خانواده‌ای خاص روبروست؛ والدینی با کم‌توانی ذهنی. فیلم با ظرافت به موضوع درک، همدلی و نقش مدرسه در تربیت کودک در شرایط خاص اجتماعی و خانوادگی می‌پردازد. شخصیت معلم در این فیلم،

فرهنگ و هنر

اخبار

تغییر بزرگ در قوانین اسکار

هیات مدیره آکادمی اسکار با تصویب قوانین جدید اعلام کرد که فیلم‌های غیرانگلیسی که جوایز برتر شش جشنواره بین‌المللی را کسب کنند، بدون نیاز به تأییدیه کشور خود، واجد شرایط رقابت در بخش بهترین فیلم بین‌المللی خواهند بود.

به گزارش ایسنا، هیات مدیره آکادمی علوم و هنرهای سینمایی اسکار تصویب کرده است که از این فصل به بعد، فیلم‌هایی که به زبان انگلیسی نیستند و موفق به دریافت جوایز برتر در جشنواره‌های بین‌المللی واجد شرایط از جمله کن، ونیز و ساندنس شوند، برای رقابت در اسکار بهترین فیلم بین‌المللی واجد شرایط خواهند بود.

این تغییر قانون برای نود و نهمین دوره جوایز اسکار که در ۱۴ مارس ۲۰۲۷ برگزار می‌شود، به این دلیل اتخاذ شده که مسائل ژئوپلیتیکی در سال‌های گذشته برای برخی فیلمسازان اخذ تأییدیه رسمی کشورشان (برای معرفی به اسکار) را دشوار کرده است.

فیلم‌هایی که به صورت رسمی توسط کمیته اسکار کشورها انتخاب می‌شوند، همچنان واجد شرایط خواهند بود. با این حال، اکنون برندگان نخل طلای کن، شیر طلایی ونیز، خرس طلایی برلین، جایزه بزرگ هیئت داوران (سینمای جهان) ساندنس، جایزه بهترین فیلم یوسان و جایزه بلتقرم تورنتو از طریق این شش جشنواره، واجد شرایط خواهند بود.

علاوه بر این، فیلم به عنوان نامزد شناخته خواهد شد نه کشور یا منطقه و جایزه به نمایندگی از تیم خلاق به کارگردان اهدا خواهد شد. روی مجسمه، پاسخ به عنوان فیلم و در صورت لزوم کشور یا منطقه، نام کارگردان درج خواهد شد.

در سایر مقررات اعلام‌شده که مرتبط با هوش مصنوعی است، تنها نقش‌های بازیگری که «در تیتراژ قانونی فیلم ذکر شده و به طور قابل اثبات توسط انسان‌ها با رضایت آنها اجرا شده باشد» واجد شرایط در نظر گرفته خواهند شد. آکادمی اعلام کرد نامزدهای بخش بازیگری می‌توانند برای چندین اجرا در یک بخش نامزد شوند، اما این نامزدی فقط در صورتی امکان‌پذیر است که «آن نقش آفرینی‌ها جزو پنج رای برتر قرار گیرند» و با دستاوردهای سایر بخش‌ها هماهنگ باشد.

طبق شرایط صلاحیت (قانون دو) که به هوش مصنوعی مولد می‌پردازد، آکادمی این حق را خواهد داشت که اطلاعات بیشتری در مورد ماهیت استفاده از فناوری و نویسندگی انسانی درخواست کند.

سایر تغییرات مهم در شاخه‌های مختلف اسکار: انتخاب بازیگر (Casting): تعداد مجسمه‌های اهدایی از حداکثر دو نفر به حداکثر سه نفر افزایش می‌یابد.

فیلمبرداری (Cinematography): رأی‌گیری مقدماتی منجر به فهرست نهایی ۲۰ فیلم خواهد شد نه ۱۰ تا ۲۰ فیلم.

چهره‌پردازی (Makeup and Hairstyling):

اعضای شاخه باید حداقل در یکی از دو جلسه

نهایی بخش میزگرد شرکت کنند تا برای رای دادن

در دور مقدماتی واجد شرایط باشند.

فیلمنامه‌نویسی (Writing): فیلمنامه‌ها باید

توسط انسان نوشته شده باشند تا واجد شرایط باشند.

دریافت‌کنندگان جوایز گاورنرز (Governors Awards): حداقل سه رشته باید در یک سال جوایز مشخص نماینده داشته باشند.

آکادمی به روزرسانی‌های کلیدی تقویم زمانی را

نیز ارائه داده است. برای واجد شرایط شدن، یک

فیلم باید بین اول ژانویه ۲۰۲۶ تا ۳۱ دسامبر ۲۰۲۶

ایران واجد شرایط داشته باشد.

۱۳ اکتبر ۲۰۲۶: اولین مهلت ارسال برای

بخش‌های فیلم کوتاه انیمیشن، فیلم مستند بلند،

فیلم کوتاه مستند و فیلم کوتاه

۱۷ سپتامبر ۲۰۲۶: اولین مهلت ارسال برای

بخش‌های ورودی عمومی، فیلم انیمیشن بلند و

بهترین فیلم

۳۰ سپتامبر ۲۰۲۶: مهلت ارسال برای فیلم

بین‌المللی

۸ اکتبر ۲۰۲۶: آخرین مهلت ارسال برای

بخش‌های فیلم کوتاه انیمیشن، فیلم کوتاه مستند

و فیلم کوتاه

۱۳ اکتبر ۲۰۲۶: مهلت ارسال برای شاخه

موسیقی (ترانه‌های اصلی)

۱۵ اکتبر ۲۰۲۶: آخرین مهلت ارسال برای فیلم

۴ نوامبر ۲۰۲۶: مهلت ارسال برای شاخه

موسیقی (موسیقی متن اصلی)

۱۲ نوامبر ۲۰۲۶: آخرین مهلت ارسال برای

بخش‌های ورودی عمومی، فیلم انیمیشن بلند و

بهترین فیلم

۱۰۸ ژانویه ۲۰۲۷: رویدادهای رأی‌گیری برای

بخش‌های بازیگری، چهره‌پردازی، صدا و جلوه‌های

بصری

و تجهیزات رسانه‌ای می‌پردازد که از غارت و تخریب جان سالم به در برده‌اند؛ اشیایی که به یادآور دائمی آنچه بوده و آنچه از دست رفته، تبدیل می‌شوند.

عزه الحسن فراتر از استفاده از این بقایای بصری به عنوان یک مدرک ساده، نشان می‌دهد که چگونه تعامل هنری می‌تواند آن‌ها را به روایتی جدید تبدیل کرده و حس تازه‌ای از هویت فرهنگی را بازیابی کند. در حالی که پژوهش‌های پیشین به بررسی این پرداخته‌اند که چرا ساختارهای استعماری اقدام به غارت آرشپوهای بومی می‌کنند و یا فرهنگ‌ها چگونه با نبود سوابق آرشپوی کنار می‌آیند، این کتاب به شکلی منحصر به فرد به این موضوع می‌پردازد که فرهنگ‌های غارت‌شده چگونه با بقایای واقعی آرشپوهای خود ارتباط برقرار می‌کنند. نویسنده که خود نیز فیلم‌ساز است، با فضایی دست و پنجه نرم می‌کند که به‌دلیل پاک‌سازی، ارتباط اندکی با گذشته دارد و در عین حال فضایی را می‌جوید که پتانسیل تخلیل را ممکن می‌سازد. در آن فضا، «بقایای بصری غارت»، همان‌طور که الحسن اشیای مرتبط با فلسطین و جامعه فلسطینی را توصیف می‌کند. تحت تأثیر خشونت استعماری دگرگون می‌شوند و این اشیاء نیز به‌نوبه خود بر رابطه فلسطینیان با یک اسرائیل برای غارت آرشپوهای فلسطینی از مرزها عبور کرده است. الحسن با مطرح کردن نکته‌ای مهم، می‌نویسد: «در حالی که غارت نهادهای فلسطینی معمولاً ثبت و مستند می‌شود، غارت و تخریب آرشپوهای خصوصی افراد در طول تهاجمات و بمباران‌ها نادیده گرفته و فراموش می‌شود.»

در واقع این کتاب به تأثیر غارت و عدم دسترسی به آرشپوها می‌پردازد. به‌اعتقاد نویسنده، فلسطینیان به آرشپوهای خود دسترسی ندارند؛ در حالی که اسرائیلی‌ها تحت قوانین سختگیرانه به آنها دسترسی دارند، به‌عبارت دیگر، وجود آرشپوها به قدرت مرتبط است. قدرتی که فلسطینیان از آن محروم هستند. از دست رفتن آرشپوهای فلسطینی، جست‌وجو برای بقایای آرشپوهای فلسطینی را در سطح بین‌المللی به‌دنیال داشت، اما آنچه از گذشته نجات یافته است، لزوماً به حال وضعیت کنونی فلسطینیان ربطی ندارد. «پاک‌سازی» که سیاست غالب در قبال آرشپوهای فلسطینی است، در نهایت به مجموعه‌ای از «آرشپوهای ناپدیدشده» ختم می‌شود که با خشونت غارت شده و یا از بین رفته‌اند.

تاکنون گزارش‌های متعددی درباره اقدامات رژیم صهیونیستی در قبال پاکسازی فرهنگی در فلسطین منتشر شده است؛ امری که عموماً در بحبوحه جنگ‌ها کمتر بدان پرداخته می‌شود و زیر سایه آمار کشتار صورت گرفته قرار می‌گیرند. گفته می‌شود، اسرائیل در جریان

براساس تاریخ، رژیم صهیونیستی در هر جنگی علاوه بر کشتار، در

پی‌پاک کردن حافظه جمعی و بی‌پندهای فرهنگی ملت‌هاست.

به گزارش تسنیم، براساس آخرین برآوردهایی که وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی از نخستین روز جنگ آمریکا و اسرائیل علیه ایران آغاز کرده است، تاکنون دامنه این حملات در ۲۰ استان کشور خسارتی را به ۱۴۹ اثر تاریخی و فرهنگی وارد کرده است. در این میان، استان‌های تهران، اصفهان و کردستان به‌ترتیب به ۷۰، ۲۷ و ۱۳ اثر، بیشترین تعداد آثار تاریخی آسیب دیده را داشته‌اند. خوزستان، کرمانشاه، لرستان و قم به ترتیب به ۱۲، ۴، ۵ و ۳ اثر از دیگر استان‌های بوده‌اند که متحمل بیشترین آسیب‌های ناشی از جنگ شده‌اند.

در میان فهرستی که از تخریب اماکن فرهنگی منتشر شده، نام ۶۲ باب کتابخانه نیز به چشم می‌خورد که از این تعداد، دو کتابخانه به شکل کامل و صد در صد تخریب شده است. این در حالی است که بر اساس قوانین بین‌المللی، از جمله کنوانسیون‌های مصوب سال‌های ۱۹۵۴ و ۱۹۹۸، حمله به زیرساخت‌های فرهنگی، آموزشی و غیرنظامی به عنوان جنایت جنگی شناخته می‌شود. اما آیا این تخریب سهوا صورت گرفته و تنها ناشی از موج انفجار بوده است؟

نگاهی به کارنامه رژیم صهیونیستی در جنگ‌های مختلف چیز دیگری می‌گوید. براساس شواهد و مستندات تاریخی، به ویژه از آنچه در تاریخ تجاوز به فلسطین درج شده، رژیم صهیونیستی در جنگ‌ها نه تنها به دنبال تخریب اماکن، کشتار انسان‌ها و نابودی زیرساخت‌هاست، بلکه اهداف دیگری را نیز دنبال می‌کند که می‌توان آن را در «تغییر حافظه جمعی یک ملت» توصیف و مستندات تاریخی، به سلسله اقداماتی که تلاش دارند تاریخ یک ملت را تغییر داده و حافظه جمعی جامعه را کمرنگ و موجو کنند.

عزه الحسن، نویسنده فلسطینی، در کتاب «زندگی پس از مرگ تصاویر فلسطینی» تلاش دارد به جنبه‌ای از این دست از اقدامات در جریان تجاوزات مکرر اسرائیل به خاک فلسطین اشاره کند. هدف او، نشان دادن «غارت فرهنگی» منازل فلسطینیان پس از تخریب و مهاجرت است. کتاب در واقع به بررسی چگونگی تأثیر خشونت استعماری برآشپه‌بصری (مانند عکس‌ها، فیلم‌ها و تجهیزات رسانه‌ای) و پیامدهای آن بر رابطه یک جامعه با تصاویر خود می‌پردازد.

کتاب «زندگی پس از مرگ تصاویر فلسطینی» پژوهشی پیشگامانه است درباره اینکه چگونه خشونت استعماری، اشیاء بصری را تغییر داده و دگرگون می‌کند؛ موضوعی که به نوبه خود بر نحوه ارتباط یک جامعه و فرهنگ با تصاویر خودش تأثیر می‌گذارد. این کتاب که بر پایه روش‌شناسی خلاقانه و عمل‌گرایانه عزه الحسن، فیلم‌ساز و پژوهشگر فلسطینی بنا شده، به بررسی بازاستفاده و بازتصاحب عکس‌ها، فیلم‌ها

با حضور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

خلیج فارس به یاد شهدای وطن گلباران شد

ایران بوده و تاریخ و هویت ایران را در خود جای داده است؛ از همین رو در تمامی مقاطع غرورآفرین کشور، جایگاهی ویژه داشته است.

او همچنین با اشاره به نقش مردم منطقه در دوران دفاع مقدس و جنگ رمضان، تأکید کرد: مرزداران خلیج فارس و ساکنان این نواحی همواره در خط مقدم مقابله با تهدیدها قرار داشته‌اند.

صالحی با تأکید بر ویژگی‌های فرهنگی این منطقه افزود: فرهنگ خلیج فارس بر پایهٔ روایت‌های کهن و اسطوره‌هایی شکل گرفته که ریشه در خط مقدم تهاجم سبزی، مرزداران عزیز ایران در خلیج فارس بودند.

وزیر فرهنگ تصریح کرد: خلیج فارس در جنگ تحمیلی رمضان، برگ دیگری بر نمادهای ایران و خلیج فارس افزود. خلیج فارس اکنون نماد

حقانیت و مظلومیت ایران در دیانت است. حادثه اندوهناک شهادت کودکان مدرسه شجره طیبه میناب و شهدای ملوان دنا دو نماد جهانی این مظلومیت هستند.

صالحی افزود: امروز هیچکس در جهان نیست که حقایقت و مظلومیت ایران را باور نداشته باشد و این دو بال مظلومیت، پرچم افتخار ایران را تا ابد، بلند خواهد داشت.

او همچنین در پایان سخنانش، از مردم هرمز و مرزبانان دریایی خلیج فارس تشکر کرد و گفت: حضور میدانی مردم مرزنشین در ۶۰ روز گذشته، دل‌های مردم ایران را گرم کرده است.

در این مراسم، وزیر فرهنگ، استاندار هرمزگان، مدیرکل فرهنگ و

ارشاد اسلامی هرمزگان، نمایندگان هرمزگان در مجلس و مسئولان محلی هرمز، از خانواده شهدا تقدیر کردند.